ฉบับแปล

พิธีสารฉบับที่ 5

(Protocol 5)

แผนการประกันภัยรถภาคบังคับอาเซียน

(ASEAN Scheme of Compulsory Motor Vehicle Insurance)

รัฐบาลแห่งประเทศบรูไน ดารุสซาลาม, ราชอาณาจักรกัมพูชา, สาธารณรัฐอินโดนีเซีย, สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว, สหพันธรัฐมาเลเซีย, สหภาพพม่า, สาธารณรัฐฟิลิปปินส์, สาธารณรัฐสิงคโปร์, ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งเป็นรัฐสมาชิกแห่งกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ต่อจากนี้เรียกว่า "ภาคีคู่สัญญา"-"Contracting Parties")

คำนึงถึง กรอบความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกของการขนส่งสินค้าของอาเซียน (The ASEAN Framework Agreement on the Facilitation of Goods in Transit) ลงนามเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2541 ณ กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม (Hanoi, VietNam) (ต่อไปจะเรียก "ความตกลง"-"the Agreement")

ยอมรับ ข้อ 14 และ 15 ในการตกลงให้พิธีสาร (Protocol) เป็นส่วนหนึ่งของความตกลง (the Agreement)

คำนึงถึง การดำเนินการของแผนปฏิบัติการฮานอย (Hanoi Plan of Action) ซึ่งได้รับการยอมรับจากผู้นำรัฐบาลอาเซียนเมื่อคราวประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 6 ณ กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม (The Sixth ASEAN Summit in Hanoi, VietNam) เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2541 ที่ได้กำหนดให้มีการดำเนินการของความตกลง(the Agreement) ภายในปี 2543

ตระหนักถึง ความตกลง ความต้องการในการชดใช้ให้กับผู้ประสบภัยจากอุบัติเหตุบนถนนโดยผู้ขับขี่รถขนส่งสินค้าผ่านแดนและยานพาหนะขนส่งผ่านแดนในความเสียหายที่อาจได้รับจากผลของอุบัติเหตุ

ด้วยเหตุนี้ ภาคีคู่สัญญาได้ตกลงดังต่อไปนี้

ข้อ 1

คำจำกัดความ

เพื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพิธีสารนี้ ถ้อยคำดังต่อไปนี้ให้มีความหมายตามที่ได้กำหนดไว้ดังนี้

ก) **สำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติ (National Bureau)** หมายความว่า หน่วยงานหรือองค์กรใด ๆ (instrumentality) ที่ได้รับการแต่งตั้งในแต่ละภาคีคู่สัญญาให้ทำหน้าที่อันมีความจำเป็นต่อการดำเนินการตามแผนการประกันภัยรถภาคบังคับอาเซียนที่ได้บัญญัติขึ้นภายใต้พิธีสารนี้

ข) **ผู้รับประกันภัย (insurer)** หมายความว่า บริษัทประกันภัยซึ่งเป็นสมาชิกของสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติ

ค) **สภาสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดน (Council of Bureaux)** หมายความว่า องค์กรซึ่งประกอบไปด้วยผู้แทนจากสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติที่ได้ถูกจัดตั้งขึ้นตามข้อ 11 แห่งพิธีสารนี้

ง) **บัตรสีน้ำเงิน (Blue Card)** หมายความว่า บัตรที่ใช้เพื่อแสดงเป็นหลักฐานในการมีอยู่ของกรมธรรม์ประกันภัยรถภาคบังคับ ซึ่งออกโดยสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติของภาคีคู่สัญญาตามบทบัญญัติแห่งพิธีสารนี้

จ) **ยานพาหนะทางถนนที่ใช้ในการขนส่งผ่านแดน (Road Transit Transport Vehicle)** หมายความว่า ประเภทของยานพาหนะทางถนนที่ถูกใช้เพื่อการบรรทุกสินค้าในขณะที่มีการเดินทางข้ามเขตแดนของภาคีคู่สัญญาประเทศใดประเทศหนึ่งหรือมากกว่า ไม่ว่าการขนส่งนั้นจะมีการขนถ่ายรถ (transhipment) การเก็บไว้ในคลังสินค้า (warehousing) การแยกหีบห่อ (breaking bulk) หรือเปลี่ยนวิธีในการขนส่งหรือไม่ แม้การขนส่งโดยยานพาหนะนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการเดินทางทั้งหมดที่มีการเริ่มต้นและสิ้นสุดเกินกว่าเส้นเขตแดนของภาคีคู่สัญญาหนึ่งประเทศหรือมากกว่าที่พาหนะดังกล่าวได้ข้ามเขตแดนตามที่ได้ระบุไว้ในใบรับรองการเอาประกันภัยหรือในบัตรสีน้ำเงิน

ฉ) **กรมธรรม์ประกันภัย (Insurance Policy)** หมายความว่า เอกสารทางสัญญาที่ผู้รับประกันภัยได้ออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยเพื่อให้ความคุ้มครองในกรณีเกิดการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บทางร่างกาย และ/หรือความเสียหายต่อทรัพย์สิน อันมีสาเหตุมาจากการใช้ยานพาหนะทางถนนที่ใช้ในการขนส่งผ่านแดน

ช) **ผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัย (Policy Holder)** หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลผู้ได้มาซึ่งกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับหรือผู้ถือบัตรสีน้ำเงินที่มีผลบังคับ

ซ) **อุบัติเหตุทางถนน (Road Traffic Accident)** หมายความว่า การเกิดขึ้นหรือการอุบัติขึ้นซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับยานพาหนะทางถนนที่ใช้ในการขนส่งผ่านแดนอันก่อให้เกิดการเสียชีวิตหรือการบาดเจ็บทางร่างกาย และ/หรือความเสียหายต่อทรัพย์สิน

ฌ) ผู้ประกอบการขนส่งผ่านแดน (Transit Transport Operators) หมายความว่า เจ้าของ คนขับ และ/หรือตัวแทนของรถขนส่งผ่านแดน ผู้ซึ่ง (1) ได้รับอนุญาตหรือใบอนุญาตให้บริการการขนส่งและผู้ซึ่งมีบันทึกที่พิสูจน์แล้วเป็นที่ยอมรับตามระเบียบและขั้นตอนภายใต้การอนุญาตหรือใบอนุญาตและ (2) ได้มีการลงทะเบียนถูกต้องเป็นผู้ประกอบการการขนส่งผ่านแดน จากคณะกรรมการประสานงานการขนส่งผ่านแดนแห่งชาติ (National Transit Transport Coordinating Committee-NTTCC)

ข้อ 2

การบังคับใช้

ตามข้อ 3 วรรค 2 และข้อ 14 วรรค 3 แห่งความตกลง ภาคีคู่สัญญาเห็นพ้องที่จะใช้บทบัญญัติแห่งพิธีสารนี้ในการบัญญัติแผนการประกันภัยรถภาคบังคับอาเซียน เพื่อให้ผู้ขับขี่รถขนส่งสินค้าผ่านแดนและยานพาหนะทางถนนที่ใช้ในการขนส่งสินค้าผ่านแดนจากภาคีคู่สัญญา ได้มีการประกันภัยที่พอเพียงต่อการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บทางร่างกายและ/หรือความเสียหายต่อทรัพย์สินที่เกิดจากอุบัติเหตุทางถนนในเขตแดนของภาคีคู่สัญญาอื่น

ข้อ 3

ความคุ้มครองตามกรมธรรม์การประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ

แผนการประกันภัยรถภาคบังคับของอาเซียนซึ่งได้ถูกบัญญัติขึ้นตามพิธีสารนี้ กำหนดให้มีการประกันความเสียหายขั้นต่ำตามที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายและข้อบัญญัติใด ๆ เกี่ยวกับการประกันภัยรถภาคบังคับที่บังคับใช้ในประเทศที่ได้มีการผ่านแดนและประเทศจุดหมายปลายทาง

ข้อ 4

พันธกรณีของภาคีคู่สัญญา

นอกเหนือไปจากภาระหน้าที่ตามที่คาดหมายว่าได้รับจากบทบัญญัติแห่งพิธีสารฉบับนี้ ภาคีคู่สัญญาจะต้องพยายามใช้มาตรการที่จำเป็นทุกมาตรการเพื่อให้มีการปฏิบัติตามพิธีสารนี้ โดยเฉพาะ

ก) ดำเนินการให้บริษัทประกันภัยในประเทศของตนที่ประกอบกิจการประเภทการประกันภัยรถภาคบังคับดำเนินการตามแผนการบัตรสีน้ำเงินตามที่ได้บัญญัติไว้ในพิธีสารนี้

ข) ดำเนินการบัญญัติกฎหมายหรือกฎระเบียบข้อบังคับภายในประเทศที่จำเป็นเพื่อให้มีการปฏิบัติตามพิธีสารนี้

ค) ดำเนินการเพื่อให้มีความมั่นใจว่าสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติมีเงินทุนเพียงพอในการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ข้อ 10 ของพิธีสารนี้

ข้อ 5
หน้าที่ที่ต้องจัดให้มีบัตรสีน้ำเงิน

ยานพาหนะทางถนนที่ใช้ในการขนส่งผ่านแดนจะต้องจัดให้มีบัตรสีน้ำเงินซึ่งจะต้องนำมาแสดงในกรณีที่มีการร้องขอ

ข้อ 6
การออกบัตรสีน้ำเงิน

บัตรสีน้ำเงินจะออกโดยสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติในแต่ละภาคีคู่สัญญาตามข้อ 10 แห่งพิธีสารนี้

ข้อ 7
ความคุ้มครองและผลบังคับของบัตรสีน้ำเงิน

ก) ระหว่างระยะเวลาที่บัตรสีน้ำเงินมีผลบังคับ ให้ถือว่าบัตรสีน้ำเงินเป็นหลักฐานในการมีอยู่ของกรมธรรม์ประกันภัยรถภาคบังคับตามที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 3 ของพิธีสารนี้

ข) บัตรสีน้ำเงินมีผลบังคับตามระยะเวลาที่กำหนด แต่ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งปีปฏิทินโดยไม่คำนึงถึงจำนวนครั้งในการเดินทางขนส่งผ่านแดน

ค) บัตรสีน้ำเงินจะมีผลบังคับสำหรับยานพาหนะทางถนนที่ใช้ในการขนส่งผ่านแดนเพียงหนึ่งคันและไม่สามารถโอนได้ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม

ข้อ 8
เนื้อความและรูปแบบของบัตรสีน้ำเงิน

1. นอกเหนือไปจากเนื้อความอื่น ให้บัตรสีน้ำเงินมีเนื้อความดังต่อไปนี้
   ก) ชื่อและที่อยู่ของสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติที่ออกบัตรสีน้ำเงิน
   ข) ประเทศที่กรมธรรม์ประกันภัยมีผลบังคับ
   ค) ชื่อและที่อยู่ของผู้รับประกันภัย
   ง) หลักฐานแสดงตัวของยานพาหนะทางถนนที่ใช้ในการขนส่งผ่านแดน

จ) ชื่อและที่อยู่ของผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัย

ฉ) วันที่ออกและวันสิ้นสุดความคุ้มครองของบัตรสีน้ำเงิน

ช) ชื่อและที่อยู่ของสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติในแต่ละภาคีคู่สัญญา

ซ) หมายเลขของกรมธรรม์ประกันภัย

ฌ) ลำดับเลขของบัตรสีน้ำเงิน และ

ญ) ลายมือชื่อและตราประทับของสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติ

2) รูปแบบของบัตรสีน้ำเงินในกรณีของขนาดและรูปร่างให้เป็นไปตามที่สภาสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนกำหนด และบัตรสีน้ำเงินจะถูกพิมพ์ในภาษาอังกฤษ

ข้อ 9

การจัดตั้งสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติ

ก) ภาคีคู่สัญญาจะต้องจัดตั้งสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติ โดยมีหน้าที่ตามที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 10 ของพิธีสารนี้

ข) สำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติจะประกอบด้วยผู้รับประกันภัยที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ

ข้อ 10

หน้าที่ของสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติ

สำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

ก) ออกบัตรสีน้ำเงินให้กับผู้ประกอบการขนส่งผ่านแดนของประเทศตน ภายหลังที่มีการพิสูจน์ว่าผู้ประกอบการขนส่งผ่านแดนได้จัดให้มีกรมธรรม์ประกันภัยรถที่มีความคุ้มครองตามที่กำหนดในการประกันภัยรถภาคบังคับ

ข) ขายกรมธรรม์ประกันภัยรถที่ให้ความคุ้มครองการประกันภัยรถภาคบังคับขั้นต่ำกับผู้ประกอบการขนส่งผ่านแดนของประเทศอื่นที่เดินทางเข้าประเทศ

ค) ประทับตราบนบัตรสีน้ำเงินภายหลังที่ได้พิสูจน์ว่าผู้ประกอบการขนส่งสินค้าผ่านแดนของประเทศอื่นถือกรมธรรม์ประกันภัยรถภาคบังคับที่มีความคุ้มครองตามที่กำหนดในประเทศตน

ง) ดำเนินการพิสูจน์และตรวจสอบสภาพการณ์และสาเหตุของอุบัติเหตุ เมื่อได้รับแจ้งอุบัติเหตุบนถนนในประเทศตน จากผู้ถือบัตรสีน้ำเงิน โดยให้ดำเนินการตามความเหมาะสม พร้อมมีการแจ้งผู้รับประกันภัยที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดการค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ถือบัตร

จ) ได้รับอำนาจดำเนินการจากผู้รับประกันภัยที่เกี่ยวข้องก่อนการจัดการค่าสินไหมทดแทน

ฉ) ประสานงานในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนกับผู้รับประกันภัยตามจำนวนที่ได้ตกลงกันไว้แล้ว

ข้อ 11

การจัดตั้งสภาสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดน

สภาสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนจะถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการประสานงานและตรวจสอบและกำกับการดำเนินการทางกฎหมาย ทางเทคนิค ทางการบริหารและทางการเงินของสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติของทุกภาคีคู่สัญญา

ข้อ 12

องค์ประชุมและการประชุมของสภาสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดน

ก) สภาสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนจะประกอบไปด้วย ผู้แทนจากแต่ละสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติจำนวนประเทศละ 1 คน และผู้แทนจากคณะกรรมการประสานงานการขนส่งสินค้าผ่านแดนซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามข้อ 29.2 แห่งความตกลง

ข) สภาสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนจะเลือกประธานและรองประธานจากสมาชิกเพื่อดำรงตำแหน่งตามระยะเวลาที่กำหนด โดยให้มีการผลัดเปลี่ยนการดำรงตำแหน่งตามหลักเกณฑ์

ค) สภาสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนจะมีการประชุมปีละหนึ่งครั้ง การประชุมนอกเหนือจากนี้อาจจัดขึ้นตามคำร้องขอของสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติแห่งใดแห่งหนึ่ง

ข้อ 13

หน้าที่ของสภาสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดน

สภาสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

ก) กำหนดและเลือกรูปแบบและเนื้อความของบัตรสีน้ำเงิน

ข) จัดทำงบประมาณประจำปีและกำหนดจำนวนเงินสนับสนุนอันจะได้รับจากสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติแต่ละแห่ง

ค) ประสานการดำเนินงานระหว่างสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติทั้งปวง เพื่อให้ประสบผลตามจุดประสงค์ดังกล่าว สภาจะจัดเตรียมข้อตกลงระหว่างสำนักงานซึ่งจะได้รับการลงนามจากสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติทั้งปวง และสภามีอำนาจในการแก้ไขข้อตกลงดังกล่าวเพียงลำพัง

ง) ให้คำแนะนำต่อองค์กรที่เกี่ยวข้องด้วยทัศนะที่จะปรับปรุงแผนการประกันภัยรถภาคบังคับและส่งเสริมการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนเท่าที่จำเป็นโดยการแก้ไขกฎหมาย และข้อบังคับที่บังคับใช้ในภาคีคู่สัญญา

จ) ระงับข้อพิพาทระหว่างสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติสองแห่งหรือมากกว่านั้น อันมีมูลเหตุจากการใช้และการตีความบทบัญญัติแห่งพิธีสารนี้ และ

ฉ) เสนอรายงานประจำปีต่อที่ประชุมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยอาเซียน

ข้อ 14

การจัดองค์กร

ก) ที่ประชุมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยอาเซียนมีหน้าที่ทบทวน ประสานงานและตรวจสอบและกำกับปัญหาทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องต่อการปฏิบัติตามสัญญาอย่างมีประสิทธิภาพตามพิธีสารนี้

ข) เลขาธิการอาเซียนจะส่งรายงานประจำเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการปฏิบัติตามพิธีสารนี้ต่อคณะกรรมการประสานงานการขนส่งผ่านแดนซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามข้อ 29.2 แห่งความตกลง

ค) เลขาธิการอาเซียนจะจัดให้มีการสนับสนุนทางเทคนิคที่จำเป็นและให้ความช่วยเหลือต่อที่ประชุมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยอาเซียน และองค์กรอาเซียนที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามหน้าที่และความรับผิดชอบภายใต้พิธีสารนี้

ข้อ 15

บทบัญญัติสุดท้าย

ก) ให้เก็บรักษาพิธีสารนี้ไว้กับเลขาธิการอาเซียน ผู้ซึ่งจะจัดส่งสำเนาพิธีสารนี้ให้แก่ทุกภาคีคู่สัญญา

ข) พิธีสารนี้จะประกอบเป็นส่วนหนึ่งของความตกลง

ค) พิธีสารนี้ขึ้นอยู่กับการให้สัตยาบันและการยอมรับโดยภาคีคู่สัญญา เอกสารแห่งการให้สัตยาบันหรือการยอมรับจะถูกเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการอาเซียน ผู้ซึ่งจะแจ้งให้ทุกภาคีคู่สัญญาทราบถึงการเก็บรักษาดังกล่าว

ง) พิธีสารนี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อเลขาธิการอาเซียนได้เก็บรักษาเอกสารแห่งการให้สัตยาบันและการยอมรับโดยภาคีคู่สัญญาทั้งปวง ภาคีคู่สัญญาที่ไม่ปฏิบัติตามพิธีสาร จะได้รับการผ่อนผันเป็นเวลา 2 ปี จากวันที่ลงนามในพิธีสารเพื่อให้ปฏิบัติตาม

จ) การแก้ไขต่าง ๆ ต่อบทบัญญัติแห่งพิธีสารนี้และภาคผนวกใด ๆ จะมีผลบังคับเมื่อได้รับการยอมรับจากภาคีคู่สัญญาทั้งปวง

เพื่อเป็นประจักษ์พยาน ผู้ลงนามซึ่งเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจากรัฐบาลของตนได้ลงนามในพิธีสารฉบับที่ 5 – แผนการประกันภัยรถภาคบังคับอาเซียน

จัดทำขึ้น ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เมื่อวันที่ 8 เมษายน สองพันห้าร้อยสี่สิบสี่ เป็นฉบับเดียวเป็นภาษาอังกฤษ